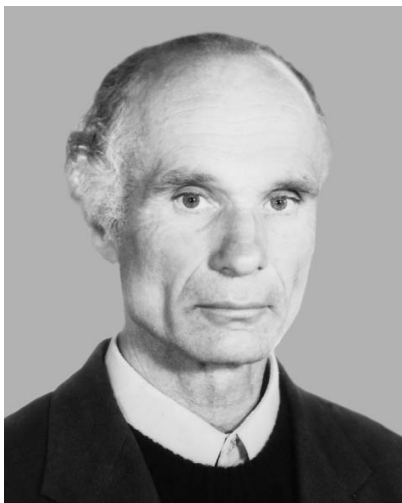




МАЗУР Дмитро Дмитрович (05. 11. 1939, с. Гута-Логанівська Малин. р-ну Житомир. обл. — 30. 03. 2022, там само) — учасник правозахисного руху. Орден «За мужність» 1-го ступеня (2009). Закін. Житомир. пед. інститут (1967). Учителював. Навесні 1968, під час приїзду до Житомира **О. Гончара**, якого критикували за роман «Собор», написав текст виступу на його захист (проголосив Л. Миколаєнко); розповідав учням про

колективізацію, голодомор 1932–33, репресії. Був звільнений з роботи, 28 лютого 1973 за звинуваченням у дармоїдстві засудж. до 1-го р. ув'язнення. Після звільнення працював на виробництві у Малині, згодом — у колгоспі в рідному селі. Налагодив зв'язки з Укр. Гельсин. групою. У ході фабрикації справи проти **В. Овсієнка** відвідував **О. Мешко**, в лютому 1979 привіз на суд над ним із Москви Л. Туманову, внаслідок чого на захист В. Овсієнка виступив А. Сахаров. 30 червня 1980 заарешт., у грудні того ж року за звинуваченням у антирад. агітації і пропаганді засудж. до 6-ти р. таборів і 5-ти р. заслання. Покарання відбував у Мордовії, заслання (від 1986) — у Бурятії (обидві — РФ), звідки двічі тікав. Звільнений 1988 завдяки клопотанням Укр. комітету захисту політв'язнів, повернувся до рідного села. Реабіліт. 1991. Член УРП (1990), НРУ (1997).

Рекомендована література

1. Алексеева Л. История инакомыслия в СССР. Вильнюс; Москва, 1992;
2. Данилюк Ю., Бажан О. Оппозиция в Украине (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). К., 2000.

В. В. Овсієнко

Бібліографічний опис:

Мазур Дмитро Дмитрович / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60391>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).